



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз ОК 2/2025
12.02.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Светлана Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко убиство из члана 114. тачка 9) у вези члана 33. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Александра Ковачевића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К –По1 бр. 22/2010 – КвПо1 бр.855/2013 - Куо-По1 бр.175/2024 од 12.11.2024. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељења Кж По1 – уо бр.52/24 од 04.12.2024. године, у седници већа одржаној дана 12. фебруара 2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Александра Ковачевића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К –По1 бр. 22/2010 – КвПо1 бр.855/2013 - Куо-По1 бр.175/2024 од 12.11.2024. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж По1 – уо бр.52/24 од 04.12.2024. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом одбацује као недозвољен.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К –По1 бр. 22/2010 – КвПо1 бр.855/2013 - Куо-По1 бр.175/2024 од 12.11.2024. године одбачена је молба за пуштање на условни отпуст окривљеног АА, која је примљена у суд дана 04.11.2024. године.

Решењем Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж По1 – уо бр.52/24 од 04.12.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Александра Ковачевића, изјављена против решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К –По1 бр. 22/2010 – КвПо1 бр.855/2013 - Куо-По1 бр.175/2024 од 12.11.2024. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Александар Ковачевић због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) и 3) ЗКП и члана 438. став 1. и 2. ЗКП, с тим што из образложења произилази да указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 5. КЗ, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев, укине побијана решења и предмет врати Апелационом суду у Београду на поновно одлучивање, уз истовремени захтев да окривљени и његов бранилац у смислу члана 488. став 2. ЗКП буду обавештени о седници већа.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа коју је одржао без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и побијаних решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу у којем се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног АА – адвокат Александар Ковачевић у поднетом захтеву наводи да је чланом 5. важећег Кривичног законика прописано да се на учиниоца кривичног дела примењује закон који је важио у време извршења кривичног дела, те да је неприхватљив став првостепеног и другостепеног суда да се одредбе члана 5. КЗ примењују на учиниоца кривичног дела само до правноснажног окончања кривичног поступка, обзиром да ниједном одредбом Кривичног законика није прописано да се на учиниоца кривичног дела један закон примењује до правноснажности пресуде, а други закон за време издржавања казне. С обзиром на наведено, и на институт условног отпуста, према наводима захтева, у конкретном случају се примењују одредбе о временском важењу закона, а то је одредба члана 5. КЗ, која временско важење кривичног законодавства везује за време извршења кривичног дела и евентуалне измене закона после тога, не за пресуду и њено извршење, а због чега је неприхватљив став изложен у нижестепеним решењима да се блажи закон примењује само до правноснажности пресуде.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, Врховни суд оценио је неоснованим.

Наиме, на исту повреду закона, са идентичним наводима, бранилац окривљеног указивао је и у жалби изјављеној против првостепеног решења, а Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, као другостепени, је ове жалбене наводе оценио неоснованим и на страни 3 став други, трећи и четврти своје одлуке, изнео довољне и јасне разлоге, због чега налази да се приликом одлучивања о испуњености услова за условни отпуст примењују одредбе закона који те услове прописује и који важи у време извршења казне, а не закон који важи у време извршења кривичног дела, које разлоге и овај суд у свему прихвата као правилне и на њих у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, упућује.

У осталом делу, исти захтев одбачен је као недозвољен.

Наиме, у осталом делу захтева, бранилац окривљеног само формално указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, због које повреде је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљенима преко бранилаца. Међутим, с тим у вези, бранилац не наводи на ком незаконитом доказу је засновано првостепено решење, већ оспорава валидност извештаја КПЗ Забела, у којем се наводи да окривљени није испунио формални услов који се односи на две трећине издржане казне затвора, дакле, указује се на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и повреду члана 440. ЗКП, па како због ове повреде окривљенима преко бранилаца у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП није дозвољено подношење захтева за заштиту законитости због повреде закона, то је у овом делу поднети захтев одбачен као недозвољен.

Исти захтев одбачен је као недозвољен и у делу у којем се нижестепена решења побијају због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП, имајући у виду да ни ова повреда закона у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представља законом дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП, у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић